

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318203999
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4318203999.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v právnej veci žalobkyne: I. T. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., B. XXXX/X, zast. JUDr. Janou Ondrášikovou, advokátkou, so sídlom Levice, Bernolákova 12, proti žalovanému: I. L. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., B. XXXX/X, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 18. októbra 2018 č. k. 9C/50/2018-36 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil, aby nevstupoval do bytu č. XX, na I. poschodí, vchod 4, nachádzajúci sa v C. na ulici B. XXXX/X v bytovom dome súp. č. XXXX, evidovaný na Okresnom úrade, odbor katastrálny C., na liste vlastníctve č. XXXX, kat. úz. C., parc. č. 894/23 a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zaradeniach domu a spoluvlastníckeho podielu pozemku na parc. č. 894/23 o výmere 571 m² vo veľkosti 7857/331734. Žalobkyni uložil povinnosť podať v lehote 90 dní od právoplatnosti uznesenia žalobu o zákaz vstupovania do obydľia. Žalovanému uložil zákaz priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menej ako 10 metrov, a to do právoplatného skončenia konania sp. zn. 10P/214/2018. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania 100%, ktorú je povinný zaplatiť žalobkyni žalovaný. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť štátu súdny poplatok vo výške 33 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň vo výroku uviedol, že neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením uznesenia. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. f), h), § 329 ods. 1 a § 336 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) a uviedol, že žalovaný bol podľa rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 30. 04. 2018 sp. zn. 1T/14/2018 odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania sa žalobkyni na 8 mesiacov odňatia slobody a bolo mu uložené aj ambulantné protialkoholické liečenie. Z uvedeného rozsudku vyplýva, že žalovaný rozbíjal veci a hračky v byte, s nepríčetným smiechom žalobkyňu naháňal po sídlisku a aj fyzicky na ňu zaútočil. Uviedol, že pod sp. zn. 10P/214/2018 sa na základe návrhu žalobkyne vedie konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k dvom maloletým deťom - k mal. D., nar. XX. XX. XXXX a mal. L., nar. XX. XX. XXXX. V tomto spise sa nachádza aj potvrdenie Mestského úradu Levice a rozhodnutie Správy katastra Levice zo dňa 25. 09. 2018 o tom, že manželia majú spoločné bydlisko na ulici B. X v C. a rozhodnutie Správy katastra Levice zo dňa 28. 04. 2011 o vklade bytu do ich bezpodielového spoluvlastníctva. V čestnom vyhlásení zo dňa 26. 09. 2018 predloženej žalobkyňou, suseda žalobkyne, V. C. vyhlásila, že na žiadosť žalobkyne dňa 17. 09. 2018 zapla vonkajší hlavný istič elektrickej energie, pretože žalovaný podľa tvrdenia žalobkyne ním zastavil prívod elektriny do bytu a deň predtým za asistencie polície sprístupnila žalobkyni aj s deťmi svoj byt, kam sa uchýlili pred žalovaným.

Žalobkyňa napokon nasledujúceho dňa s deťmi odišla k svojej matke. Dospel k záveru, že v danom prípade existujú také okolnosti, pre ktoré je treba bezodkladne upraviť pomery. V tejto súvislosti uviedol, že žalovaný sa voči žalobkyni dlhé roky správal agresívne, ohrozoval ju, vyhrážal sa jej a s útokmi na ňu neprestal, napriek tomu, že bol za takéto správanie prv odsúdený. Po vykonaní trestu odňatia slobody sa žalovaný vrátil do spoločnej domácnosti dňa 15. 09. 2018, kde svojim správaním traumatizoval tak žalobkyňu, ako aj ich maloleté deti. Počas dňa si privodil opitosť a z jeho zmätených rečí a vyhrážok mala žalobkyňa strach, deti plakali a taktó pokračoval aj nasledujúci deň. V byte zasahovala aj polícia, ktorú žalobkyňa na druhý deň privolala. Polícia asistovala žalobkyni pri jej presune aj s deťmi k susede, iné opatrenia neurobila. Napokon žalobkyňa byt opustila. S poukazom na doterajšie správanie žalovaného voči žalobkyni, ktoré sa nezmenilo ani po uplynutí vykonania trestu, je dôvodná obava, že bude ďalej žalobkyňu ohrozovať po tom, ako sa dostal z výkonu trestu na slobodu. Mal za to, že hlavným cieľom zákonnej úpravy je to, aby bolo zabránené žalovanému, ktorý napriek odsúdeniu, naďalej psychicky týral žalobkyňu, vyhrážal sa jej, traumatizoval deti. Žalobkyňa sa i naďalej cíti ohrozená a má obavy o svoj život a zdravie. V tomto smere obavy žalobkyne označil za reálne a dôvodné, z ktorého dôvodu uložil žalovanému zákaz približovať sa k žalobkyni na určitú vzdialenosť. Žalovanému zakázal tiež vstup do spoločnej domácnosti, keďže svojou prítomnosťou ohrozuje tak žalobkyňu, ako i maloleté deti. Nakoľko žalobkyňa podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred podaním žaloby vo veci samej, určil, že neodkladné opatrenie zákaz priblíženia bude trvať po dobu do právoplatnosti skončenia konania o rozvod manželstva, vedené pod sp. zn. 10P/214/2018. Mal za to, že do toho času bude mať žalobkyňa dostatok času na uplatnenie si svojich práv pred súdom. V tejto súvislosti zdôraznil, že zákaz priblíženia možno nariadiť len neodkladným opatrením, ktorým sa len dočasne upravujú pomery strán, t. j. do tej doby, pokiaľ je to nutné. Zánikom manželstva účastníkmi právoplatným rozhodnutím súdu zaniknú vzájomné právne aj citové vzťahy, ktoré medzi manželmi dovtedy existovali, a tak pominú príležitosti vzájomného stretávania sa. V prípade, že žalovaný bude pokračovať v páchaní domáceho násillia, dopustí sa protiprávneho konania, za ktoré môže byť trestne stíhaný. Neodkladným opatrením zakázal žalovanému aj vstupovať do obydllia, čím sa žalovanému dočasne zamedzí priblíženie sa k žalobkyni a zároveň žalobkyni uložil podať žalobu o zákaz vstupu do obydllia, čím sa žalovanému dočasne zabráni ohrozovať žalobkyňu. Záverom vyslovil názor, že v danom prípade sa javí násillie ako dlhodobé so stúpajúcou tendenciou, keďže žalovaný bol za nebezpečné vyhrážanie odsúdený a v takomto správaní pokračoval, len čo sa vrátil z výkonu trestu. Žalobkyňa sa svojich práv môže domáhať žalobou o zákaz vstupu do obydllia podľa § 146 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k všetkým uvedeným skutočnostiam dospel súd k záveru, že nariadenie neodkladného opatrenia je v tomto prípade opodstatnené. Rozhodnutie o trovách konania právne oprel o ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. Uviedol, že žalobkyňa mala v konaní plný úspech, vzniklo jej právo na náhradu trov konania voči žalovanému, a pretože podaním návrhu neuhradila súdny poplatok štátu, zaviazal na jeho zaplatenie neúspešného žalovaného.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, domáhajúc sa ním zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia. Vykol súdu prvej inštancie, že uveril účelovému tvrdeniu žalobkyne o tom, že po návrate do spoločnej domácnosti dňa 15. 09. 2018 vyvolal konflikt, požíval alkoholické nápoje a bola nútená opustiť spoločnú domácnosť. V tejto súvislosti uviedol, že síce mali so žalobkyňou menšiu výmenu názorov, avšak táto sa týkala usporiadania života, resp. vzťahov do a po rozvode, nebol ani dôvod volať políciu, ktorú volal napokon i on, keďže ho žalobkyňa nechcela vpustiť do bytu. Nesúhlasil s návrhom na rozvod podaný žalobkyňou z dôvodu zachovania rodiny, dobrých vzťahov k maloletým deťom a náboženskému presvedčeniu. V minulosti mu žalobkyňa oznámila, že nadviazala známosť s iným mužom, pričom má dôvodné podozrenie, že má známosť aj teraz a nesúhlasil, aby tento muž obýval ich byt. Zákaz vstupu do bytu označil za neopodstatnený, nakoľko žalobkyňa v žalobe uviedla, že sa zo spomínaného bytu odsťahovala k matke a momentálne ho nikto neužíva a má v ňom všetky osobné veci. Uviedol, že keďže so žalobkyňou nevedeli dospieť k dohode ohľadne úpravy vzťahov k ich maloletým deťom, bol nútený podať ohľadom úpravy daných vzťahov do rozvodu návrh na neodkladné opatrenie (6P/257/2018). Žalobkyňu žiadnym spôsobom neohrozuje a ani nemá záujem ju ohrozovať, jeho záujmom sú len jeho maloleté deti, ktorým chce byť dobrým otcom. Záverom uviedol, že od 15. 01. 2018 do 17. 09. 2018, t. j. viac ako 8 mesiacov nepožil žiadny alkoholický nápoj a dňa 26. 09. 2018 vyhľadal pomoc odborníka, psychiatra JUDr. Pavlíkovú a psychológa Mgr. Zvodárovú.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že sa stotožňuje s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie, nakoľko je vecne správne a nariadené neodkladné opatrenie dôvodné. Zdôraznila, že po tom, ako súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie sa spoločne s maloletými deťmi vrátila

do predmetného bytu dňa 01. 11. 2018. V tom čase sa žalovaný v byte nezdržoval a vstupe do bytu sa doposiaľ nedomáhal. Poukázala, že od návratu žalovaného z výkonu trestu má zdravotné ťažkosti po psychickej stránke, prejavujúce sa ako vnútorný nepokoj, nechť do života, nespavosť, zvracanie, búšenie srdca, únava, z ktorého dôvodu začala i psychiatrickú liečbu u MUDr. Alexandry Priščáckovej, ktorá jej predpísala lieky na ukladnutie. Žalovaný sa v komunikácii s ňou obracia na kresťanskú vieru a na Boha. V tomto smere poukázala na SMS správy, ktoré jej posielal žalovaný prevažne v nočných hodinách. Zmýšľanie a názory žalovaného vzbudzujú obavu o pokojný, vyrovnaný život jeho blízkych, o ich zdravie. Zdôraznila, že sa obáva aj o svoj život. Mala za to, že súdom nariadeným odlúčením, rozvodom manželstva, ako i odvykacou liečbou zo závislosti, nariadenou súdom sa žalovaný upokojí a svoje názory a správanie zmení a prispôsobí reálnej situácii. Žalovaný nebezpečne koná v dôsledku závislosti na alkohole, s ktorým mu významne môžu pomôcť jeho rodičia, s ktorými údajne aj v súčasnosti býva a ktorých jedine rešpektuje. Poprela tvrdenie žalovaného, že po jeho návrate z výkonu trestu mali „menšiu“ výmenu názoru, nakoľko konflikt bezpochyby vznikol z agresívneho správania sa a neustáleho psychického nátlaku zo strany žalovaného. Počas celej tejto doby žalovaný pil alkohol. Po tom, čo žalovaný opustil spoločný byt sa zo strachu zamkla a odmietala žalovaného vpustiť dnu, kvôli čomu aj žalovaný privolal policajnú hliadku. Po týchto incidentoch, ktoré trvali niekoľko dní sa rozhodla spolu s maloletými deťmi opustiť spoločný byt a zdržiavať sa na neznámom mieste až do času vydania rozhodnutia o neodkladnom opatrení. Tvrdenia žalovaného ohľadne jeho nesúhlasu s rozvodom, zachovania rodiny a dobrých vzťahov k maloletým deťom považovala za egoistické, nakoľko žalovaný nepozera na názory druhých a ani na záujmy spoločných detí, ktoré sa ho po všetkých negatívnych zážitkoch začali báť. Žalovaný svoju vieru týkajúcu sa zotrvania v kresťanskom manželstve interpretuje nebezpečným spôsobom. Uviedla, že dňa 08. 11. 2018 vyzdvihol neočakávane, bez dohody s ňou deti zo školy a škôlky. Maloletá D. plakala, nechcela odísť so žalovaným. Keďže žalovaný opäť vyvolal konflikt, pre upokojenie D. súhlasila cez telefón, aby si deti vzal na dve hodiny. Po návrate domov bola D. nesvoja, začala mať bolesti v bruchu a odmietala jesť. Rovnako za špekulatívne a nepravdivé označila tvrdenie žalovaného o tom, že počas jeho neprítomnosti mal v ich spoločnom byte bývať iný muž. V tomto smere uviedla, že priateľský vzťah mala v lete v roku 2017, tento vzťah trval dva mesiace, pričom sa o tom zdôverila žalovanému vtedy, keď sa vrátil od rodičov, t. j. november 2017. Ani v tomto období nebývala v spoločnej domácnosti so žiadnou inou osobou. Okrem svojich detí a matky nemá žiadnu blízku rodinu, nemá otca, ani súrodencov a ani partnera. Žalovaný bol aj v minulosti bezdôvodne žiarlivý, žiarlivostné scény sa opakovali, keď bol opitý.

4. K vyjadreniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý naďalej trval na nedôvodnosti nariadeného neodkladného opatrenia a plne odkázal na dôvody uvedené v jeho odvolaní. Opätovne zdôraznil, že nemá dôvod, resp. akýkoľvek motív ubližovať žalobkyňu, práve naopak, váži si ju ako matku ich spoločných detí. Priznal, že mal, resp. má problém so závislosťou na alkohole, avšak po návrate z výkonu trestu absentuje a vyhľadal i lekársku pomoc. Záverom uviedol, že o zdravotných problémoch dcéry sa dozvedel až z podania žalobkyne, samotná dcéra mu to nepotvrdila, s deťmi sa toho času stretáva a po jeho prepustení z výkonu trestu si s deťmi buduje vzájomný vzťah.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalovaného (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. V preskúmvanej veci sa žalobkyňa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia doručeným súdu prvej inštancie dňa 04. 10. 2018 domáhala, aby súd zakázal žalovanému vstupovať do bytu č. XX, na X.p., vchod 4, nachádzajúci sa v bytovom dome súp. č. XXXX na C KN parc. č. 894/23 a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu pozemku C KN parc. č. 894/23 o výmere 571 m², vo veľkosti 7857/331734, ktorý je evidovaný Okresným úradom Levice, katastrálnym odborom, okres C., obec C., k. ú. C. na liste vlastníctva č. XXXX a aby zakázal žalovanému priblížiť sa k nej na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že žalovaný po tom, ako sa vrátil z výkonu trestu, dňa 15. 09. 2018 vyvíjal na ňu silný psychický nátlak, celú noc rozprával a búchal päťou do postele. Na druhý deň jeho slovné útoky voči nej a k ich spoločným maloletým deťom gradovali, začal trieskať spáľňovými dverami o stenu, deti sa ho báli. Žalovaný vyšiel von z bytu fajčiť, vtedy zavolať polícia, žalovaný stál pri dverách, a keďže sa ho bála vpustiť dnu, zavolať polícia i on. Dňa 17. 09. 2016 jej prišla pomôcť jej matka, okolo 8.00 hod. prišiel i

žalovaný, ktorý bol pod vplyvom alkoholu. Keďže ho opätovne nevpustila do bytu, zavolať políciu. Na maloletej dcére tieto incidenty zanechali následky, odmietala jesť, napínalo ju na zvracanie. Odišla aj s maloleťmi deťmi na utajené miesto. Po jej odchode zo spoločného bytu sa žalovaný vrátil späť do bytu, kde s ním bola zakrátko jeho matka, jeho rodičia zavolať rychlu zdravotnú pomoc, ktorá žalovaného previezla do PN Hronovce, odkiaľ sa vrátil do bytu hneď v ten deň. V nasledujúcich dvoch dňoch rodičia žalovaného opakovane volali RZP, ktorá žalovaného previezla na interné oddelenie do NsP v Leviciach, kde bol žalovaný údajne tri dni hospitalizovaný. Poukazovala na závislosť žalovaného na alkohole a na jeho stavy, pod vplyvom ktorých koná nepredvídateľne. Pred vzatím do väzby sa voči nej dopúšťal i fyzického násillia. Preto je toho názoru, že je vo veci potrebné bezodkladne upraviť pomery strán, za účelom ochrany života a zdravia jej, ako i maloleťých detí, nakoľko sa žalovaný správa voči nej a maloleťým deťom násillne, ktorá ochrana bude dosiahnutá tým, že sa žalovanému zakáže vstupovať do bytu, v ktorom býva, a ktorý je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve a približovať sa k nej na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 30. 04. 2018 sp. zn. 1T/14/2018, právoplatným dňa 30. 04. 2018 bol žalovaný uznaný vinným, že dňa 13. 01. 2018, po tom, ako prišla jeho manželka (žalobkyňa) do ich spoločného bytu, začal rozbíjať veci a hračky v byte a ako odišla z bytu, ju začal po sídlisku naháňať a pritom sa nepríčetne smial, pričom žalobkyňa pred ním utekala, nakoľko sa bála, aby jej neublížil a neudrel ju a dňa 15. 01. 2018 v byte, po tom, ako si žalobkyňa prišla po veci do bytu, jej povedal, aby vypadla, následne ju chytil oboma rukami pod krk a to tak, že ju nadvihol a na zemi stála len špičkami prstov nohy, začala lapať po vzduchu, potom ju pustil, čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Zároveň mu bolo uložené ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

8. Dňa 10. 09. 2018 žalobkyňa podala na Okresný súd Levice návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloleťým deťom: D. F., nar. XX. XX. XXXX a L. F., nar. XX. XX. XXXX, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 10P/214/2018.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojim konaním ohrozuje.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

13. Podľa § 326 ods. 1, 2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

14. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu je odvolací súd podľa § 379 a § 380 CSP viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 379 CSP vymedzuje

výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

15. Nová právna úprava neodkladných opatrení, zabezpečovacích opatrení a iných opatrení súdu zmenila doterajšiu koncepciu právnej úpravy predbežných opatrení podľa Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorej bolo cieľom predbežných opatrení dočasne upraviť pomery účastníkov konania a následne rozhodnúť vo veci samej, resp. cieľom bolo eliminovať ohrozenie budúcej exekúcie. Nová právna úprava upúšťa od doterajšej koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Podľa § 336 ods. 1 CSP môže súd pri nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd túto povinnosť neuloží. Súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas (§ 330 ods. 1 CSP). Neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené (§ 333 CSP). Nová právna úprava tiež pripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej (§ 330 ods. 2 CSP), na rozdiel od úpravy podľa Občianskeho súdneho poriadku, pri ktorej dočasnosť predbežných opatrení vylučovala možnosť takého výroku, ktorý by bol obsahovo totožný s výrokom vo veci samej.

16. Podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia je potreba neodkladnej úpravy pomerov. Pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Samotný nárok teda nemusí byť preukázaný nepochybne. Je však potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje súd v krátkej zákonnej lehote, počas ktorej nemá dostatok času a priestoru na rozsiahle dokazovanie tak, ako je to pri rozhodovaní vo veci samej. Súd vychádza len z návrhu a priložených listinných dôkazov.

17. Obsah neodkladných opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. f) až h) CSP vychádza zo znenia článku 3. 1. nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabrániť akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou, a pod. Pokiaľ ide o účinky tohto druhu neodkladného opatrenia, najzávažnejší je zákaz alebo obmedzenie vstupu do domu, bytu, na pracovisko alebo iné miesto (§ 325 ods. 2 písm. f) CSP), kde zákon výslovne vyžaduje, aby povinná osoba svojím konaním ohrozovala telesnú alebo duševnú integritu navrhovateľa. Zákaz alebo obmedzenie priblíženia sa na určitú vzdialenosť (§ 325 ods. 2 písm. h) CSP) ako menej závažný zásah do osobných slobôd povinného, je ex lege podmienený tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená. Aj túto skutočnosť však musí navrhovateľ pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť. Kumulácia neodkladných opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. e) až h) CSP nie je vylúčená.

18. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, pričom keďže s odôvodnením napadnutého uznesenia sa stotožňuje, na dôvody napadnutého rozhodnutia odkazuje. Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k námietkam žalovaného uvedenými v odvolaní odvolací súd uvádza, že v danej veci je nesporné, že žalobkyňa preukázala zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia, svoje skutkové tvrdenia spočívajúce z jej obavy z ohrozovania telesnej a duševnej integrity jej a maloletých detí zo strany žalovaného podložila predložením rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 30. 04. 2018 sp. zn. 1T/14/2018, právoplatným dňa 30. 04. 2018, ktorým bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania,

za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov a zároveň mu bolo uložené ochranné ambulantné protialkoholické liečenie, čestného vyhlásenia EL.j ako svedok incidentu, psychologickým nálezom mal. D. zo dňa 04. 10. 2017. Žalobkyňa osvedčila, že po návrate žalovaného z výkonu trestu dochádza zo strany žalovaného k psychickému ataku voči jej osobe. Správanie žalovaného je nepredvídateľné a vzhľadom i na jeho problémy s alkoholom, zmeny správania a s tým súvisiaci negatívny až traumatizujúci dopad na maloleté deti, je dôvodné v záujme ochrany telesnej a duševnej integrity žalobkyne, ako i maloletých detí nariadiť neodkladné opatrenie v požadovanom rozsahu. Odvolací súd zdôrazňuje, že v danom prípade ide iba o dočasnú úpravu pomerov účastníkov konania prostredníctvom neodkladného opatrenia, a preto nie je úlohou odvolacieho súdu zaoberať sa všetkými, účastníkmi konania tvrdenými skutočnosťami. Odvolací súd tak v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa osvedčila predpoklady pre bezodkladnú úpravu pomerov, a teda boli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. f), h) CSP, ktoré v prípade zákazu žalovanému vstupovať do predmetného bytu bude trvať do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, v ktorej súvislosti súd uložil žalobkyni povinnosť podať v lehote 90 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia žalobu o zákaz vstupovania do obydlija a v prípade zákazu približovania sa k žalobkyni vymedzil trvanie neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia konania o rozvod a úpravu výkonu práv a povinností k maloletým deťom, vedeného na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 10P/214/2018.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd mal za to, že uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd vyhovel návrhu žalobkyne a nariadiť neodkladné opatrenie, je vecne správne, keď dospel k záveru, že žalobkyňa osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov realizovanú formou neodkladného opatrenia, pričom je potrebné zdôrazniť, že ide o dočasné opatrenie, ktorého trvanie je obmedzené a neodkladným opatrením nie je judikovaný konečný výsledok v spore, ale ide o prostriedok, ktorým sa zabezpečuje, aby konečné rozhodnutie vo veci samej malo reálny význam. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá bola v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia plne úspešná, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).